

Kontaktblad van de Heemkundige Kring

26 ste Jaargang nr2

Viermaandelijks periodiekje

Augustus 2003

Uitgiftekantoor : Oostende X

Verantwoordelijke uitgever : Vandewalle Paul, Albatrosstraat 15, 8400 Oostende

INHOUD :

- * Woord vooraf Aline Vanslembrouck

- * **Voorbije activiteiten** in Stene :
  - * de Zevende Dag (verslag opgemaakt) Herman Moerman
  - * daguitstap voor de leden 3 aug.
(verslag in volgend periodiekje)

- * Overzicht met **kunstenaars** in de molen deze zomer.

- * Tentoonstelling Oudenburg : "Over Eva's en Venussen" +de Vrouw i/d prehistorie
(zie Info)

- * **Jaarprogramma 2003** nog te volbrengen:
  - * juli- aug : zomertentoonstelling in de molen (gestart vanaf 7 juli)
  - * 14/8 : Hesperavond bestuursleden
  - * sept. : BBQ voor alle leden in de molen (voorinschrijven gewenst)
  - * rond 11 nov. : tentoonstelling in molen
  - * rond 15 nov. Zieltjes- namiddag met pannenkoeken à volonté

- * Gedicht " AURORA " door onze Roger Fockedeey

- * "Oorlogskroniek van een dorpspastoor " (9de deel) Pastoor H.Leroeye

- * Oude **gebruiksvoorwerpen** : "De Hurde" Hugo Devos "Vossehol"

- * "Steens Kerkje " in REPLIKA bovenop Japans hotel ?? W- Vlaamse krant

- * Ieder kind z'n boom in Stene ?

- * 65 jarig- jubileum voor pastoor Jozef Gesquière ! Raoul Decrop

- * Geschiedenis van boter en kaas (kustuitstap in Zuivelmuseum)

- * Kent U de Heemkring ?

Gasthof Vossenhol

Rustig gelegen aan het Ste-Anna-kerkje te Stene-dorp...

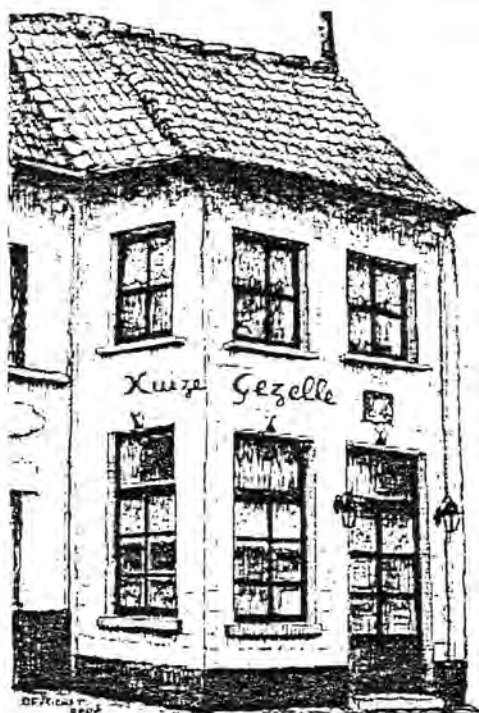
Stenedorpstraat 29 - 8400 OOSTENDE (Stene-dorp) - Tel.(059) 70 01 99

*Aangenaam verpozen in een rustiek kader
Speciale dranken - Uitgebreide keuken*

oude gebruiksvoorwerpen

JUBILEUM 1974-1999

Grill

Huize Gezelle

Specialiteit : Vleesbrochette

Open op maandag, donderdag en vrijdag vanaf 18 uur

Weekend vanaf 11.30 uur

Gesloten op dinsdag en woensdag

STENEDORPSTRAAT 27 STENE-DORP TEL. 059/80 71 28

WOORD VOORAF :

Beste leden en Stenenaars ,

aug.2003

Met enige vertraging komt de 2de uitgave van ons Heemkring-periodiekje.

De inhoud van ons boekje bevat de actuele en voorbije gebeurtenissen in en om de molen van Stene. Het vervolg van de oorlogskroniek zit er traditioneel bij. Nu al deel 9 !

Onze zomeruitstap van 3 aug. die net achter de rug is , kon op een zonovergoten hemel rekenen. In Avelgem stond het Archeologisch museum op de agenda en het Stadhuis van Oudenaarde met bezienswaardigheden in de binnenstad kwamen ook aan bod.

De tentoonstelling in de molen is nog aan de gang tot eind september. De K8 sluit de tentoonstelling af en zullen met z'n achten voor de "final touch" zorgen.

Breng gerust een bezoekje aan onze molen en geniet nog van deze prachtige zomer.

Aline Vanslembrouck
Redactie

DE ZEVENDE DAG

Ex-Sabenien Jacques Van der Zee hield een boeiende uiteenzetting over Sabena. Hij mocht als bevoorrechte getuige de 'grootste faling die ons land ooit kende' meemaken. Van bij de start in 1923 was Sabena grotendeels in handen van privé-investeerders, die niet het minste risico liepen. Hoofdzakelijk waren er verbindingen met onze toenmalige kolonië Kongo. Er werden tal van prestigeprojecten opgezet: een binnenlandse verbinding naar Knokke-Zoute, een onrendabele Heli-periode, een verbinding op Djakarta met niet eens 60 passagiers per vlucht. Steeds werden beslissingen genomen zonder de echte luchtvaartdeskundigen te raadplegen.

Latere samenwerking met KLM en British Airways mislukten, tot Swissair als reddende engel werd aangetrokken. Maar de Zwitsers, die als niet EEG-land geen toegang hadden tot de rest van Europa, waren alleen geïnteresseerd in Zaventem. Swissair kreeg het merendeel van de Sabena-aandelen voor de prijs van één vliegtuig. Men kocht 34 vliegtuigen die niet eens nodig waren. Het dramatische gevolg kent iedereen.

***

Siska Leten nam deel aan Big Brother, maar ze had het niet uitsluitend over dit avontuur. Het theater is altijd haar grote droom geweest, maar ze wil het zekere voor het onzekere nemen, dus eerst communicatiewetenschappen studeren. Als jobstudente kwam ze terecht bij de 'Televisiefabriek' van Paul Jambers, en dat werd haar eerste kennismaking met het TV-wereldje. Voor Big Brother schreef ze zich zelf niet in, ze verwachtte niet door de selecties te geraken, maar als dat toch lukte waagde ze het avontuur. "Misschien ben ik te veel flapuit, ik heb me enkele keren kwaad gemaakt en zo vloog ik er na twee weken al uit" vertelde Siska met de glimlach. Nu vergen de studies politieke en sociale wetenschappen al haar aandacht. Misschien volgt dan later nog wel theater en/of televisiewerk.

Na een deugdlopende pauze met een hapje en een drankje kregen we als derde en laatste spreker de heer Herman Moerman.

Hij is -zoals zovelen in Oostende- een aangespoelden en hij geeft in die hoedanigheid "Het dagboek van een aangespoelden" uit, waarin hij weetjes over Oostende verzamelt, maar ook regelmatig het reilen en zeilen in onze stad op de korrel neemt.

Professioneel heeft Herman Moerman eerst bij de drukkerij Unitas gewerkt en later werd hij journalist, eerst bij "Het Nieuwsblad van de Kust", later bij "Het Laatste Nieuws" en tenslotte bij de "Tips".

Daarbuiten bleek Herman een bezige bij met een groot gevoel voor humor. Hij was voorzitter van de plaatselijke afdeling VTB-VAB en kon er zo voor zorgen dat Oostende een Spilliaert-monument kreeg.

Zijn humor kon hij kwijt in de Oostendse Revue, waarvan hij de mede-initiatiefnemer was. Hij creëerde in 1971 de figuur van Tjeppen Krotte, die hijzelf vertolkt.

Daarnaast heeft Herman ook een meer gevoelige kant. Hij publiceerde een bundel cursiefjes en hij was ook de auteur en de regisseur van het toneelstuk "De droom van Doortje Duunekeuntje", een theatershow voor mentaal gehandicapten van Duinhelm. Het was een werk dat enorm veel inspanning en toewijding vroeg, maar hij deed het graag, omdat de dankbaarheid er tegenover stond. Het is duidelijk dat dit één van de mooiste momenten van zijn leven was.

Tot slot kan ik zeggen dat Herman Moerman een man is van een lach en een traan, maar vooral een boeiende verteller, die het de interviewer makkelijk maakte en het publiek kon boeien.

STAD
OUDENBURG

8460 OUDENBURG postdatum
Weststraat 24
Tel. (059) 26 60 27 - 26 71 71
Postrekening : 000-0035114-97
G.K. rek. 091-0002445-49
Fax nr. (059) 26 54 06

Aan de besturen van socio-
culturele verenigingen

Zeer geachte mevrouw
Zeer geachte heer

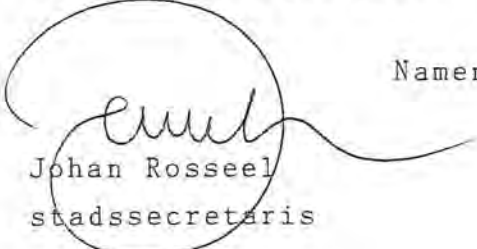
Tijdens de komende zomermaanden (5 juli tot en met 28 september) loopt in het Stedelijk Archeologisch Museum van Oudenburg een uitzonderlijke tentoonstelling over de vrouw in de prehistorie, met als titel 'Over Eva's en Venussen'. De tentoonstelling, waarover u in bijlage meer informatie krijgt, is dagelijks open tussen 14 en 18 uur.

Die tentoonstelling is uiterst geschikt voor socio-culturele verenigingen. Daarom kan de tentoonstelling voor groepen, mits afspraak en met een gids, ook op andere uren en tot einde oktober 2003 worden bezocht. De toegangsprijs bedraagt per persoon in groepsverband 1,5 euro. Eén gidsbeurt (ongeveer 20 personen) kost 30 euro.

We hopen u binnenkort in het Stedelijk Museum van Oudenburg te mogen verwelkomen.

Voor meer inlichtingen kunt u steeds contact nemen met de heer Jean Luc Meulemeester, Diensthoofd Cultuur.

Met vriendelijke groet

Johan Rosseel
stadssecretaris

Namens het

Ignace Dereeper
burgemeester

Stad Oudenburg
Tentoonstelling

Over Eva's en Venussen

Stedelijk Archeologisch Museum
(Abtsgebouw - Marktstraat 25 - Oudenburg)

Over Eva's en Venussen
De vrouw in de prehistorie

5 juli - 28 september 2003
14 - 18 uur

Stedelijk Museum (Abtsgebouw) Marktstraat 25

MUSEUMNOCTURNE

28 augustus 2003

gidsbeurten vanaf 18.30 tot 20.30 uur

Stedelijk Museum Oudenburg

Abtsgebouw (Marktstraat 25)

Inschrijven verplicht

MOLENFEESTEN

13 en 14 september 2003

Opening 'Witte Molen' Roksem

gidsbeurten - oogstfeest - animatie
hoek Zeeweg - Ossenweg in Roksem

Kunstexpo's – zomer 2003

in de molen van Stene – dorp

27 juni – 3 juli
FRANKY MAES

4 juli – 10 juli
SEBASTIEN MOMERENCY
en **JONATHAN POLLET**

11 juli – 24 juli
GIGI PRAET
en **ROGER FOCKEDEVY**

25 juli – 31 juli
TREES BOUDRY

1 augustus – 7 augustus
SUZY MAKELBERGE

8 augustus – 14 augustus
EDDY ENEMAN

15 augustus – 21 augustus
SONJA HELMONT

22 augustus – 28 augustus
JEAN-CLAUDE VAN DEN BROECK

29 augustus – 4 september
VIVIANE DEVRIESE

13,14, 20, 21, 27 en 28 september
K8

Open: van 14u tot 20u

Organisatie: heemkring 't Schorre Steene

AURORA

Diep
in je schoot
schuilt leven.

De lente
rijpt
naar late zomer.

Bij elke volle maan
schuift de tijd
voorbij.

Morgen
wacht ik
op de zon.

Ik zal je dan
Aurora noemen.

R.G. FOCKEDEY

Wat later brachten de heeren Ameloot, Schepen en Secretaris, deze zaak ter sprake in den gemeenteraad.

Wat werd daar besloten?

Dat kan ik niet vergeeten omdat er mij niemand, to dien tijde, over die beslissing gesproken heeft.

Maar sedert mijne terugkomst uit Duitschland ben ik naar het Secretariaat gegaan om te vragen wat er van mijne inventaris geworden was.

't Beteutend antwoord van den Secretaris was:

- Wij hebben hem niet meer. De gemeenteraad heeft be-
sloten hem aan de Duitschers over te maken en deze hebben
hem niet weder gegeven.

- Hebt gij het origineel gegeven? vroeg ik.

- Ja.

- En geen afschrift ervan gehouden?

- Neen. Wat wilt ge? De gemeenteraad heeft het zoo beslist.

En de Secretaris ging den verslagboek der gemaadzittingen
halen. Wij vondt seffens het verslag en lastbet.

Indedaad, 't stond daar dat het beslist was dien inven-
taris aan de Duitschers te toonen om te weten of hij echt was.

Maar 't stond er niet bij dat men ^{het} origineel zou geven
zonder een afschrift te behouden.

En de werd die beslissing waarlijk genomen?

Wie daarvan getwijfeld, zult ge zeggen, aangezien 't
in 't verslag staat.

Tamaar de heer arrondissementcommissaris ^{N. B.}
Coppeters 't Wallant heeft mij, vóór den oorlog gezegd dat
de Secretaris van Steens vroeger reeds is verplicht geweest
schriftelijk te bekeunen "valsche en leugenachtige verslagen,
opgemaakt te hebben"...

't Heb dan uitleg gevraagd aan den heer Burgmeester
en twee gemeenteraadsliden.

Dese weten dat er in 't voorbijgaan een woord gerept
werd over dezen inventaris en waren geheel verwonderd
te vernemen dat er beslist werd hem in de handen van
de Duitschers te geven.

Wat er ooh van zij, de zaak kan nog moeilijk klaar
getrokken worden daar vier jaren nu gevraagd hebben over
het geheugen der raadsleden en gewone feiten, in zulk geval

84
gelijken

aan letters in een graf gesneden
en langzaam uitgetreden.

Ik wist nochtans allerbest dat die inventaris in de
handen gevallen was van de Duitschers: ik heb ^{het} te veel
onderzonden zoals ik het straks verhalen zal. Maar ik
wist niet hoe zulks gebeurd was en ik wist ook niet
dat zij hem niet hadden overgegeven.

Die inventaris immers heeft mij bijna mijne vrijheid
gekost. Ziehier hoe:

Rond Nieuwjaar 1916, toen ik een paar maanden uit
mijn huis was en kort nadat ik mijnen inventaris
naar het Schepencollege gezonden had, kreeg ik bevel
voor den Kommandant te verschijnen.

Ik werd binnen geleid in mijn huis, in een prachtige
salon, op de kosten der gemeente rijk bemeeubeld, en ik
mocht er zitten, als beschuldigde, voor den Kommandant
en "de blaauwe beer" die de rol van beschuldiger vervulde.

Waarlijk, ik wist niet dat "de blaauwe beer" zulke een
dommerik was!

Hij begon met te zeggen dat ik een onjuiste opgave
van mijne meubels had gedaan — en hij toonde in-
tusschen de lange lijst die ik geschreven had — met
inzicht eener vergreding te ontvangen boven hunne
verder. Hij las hier en daar een deel der vertaling die
ervan gemaakt was, en keek dan op alsof hij zeggen zou:
"daar is niets van te vinden." Maar eindelijk: "ik schan-
deligst van al is, zei hij, dat hier twee duizend kilos
helen aanzetkend staan, veertig Centners! Wanneer
zouden wij die verbruikt hebben? En de pastor heeft den
Burgmeester door zijne leugens bewogen hem vijftien hon-
derd kilos andere helen in de plaats te geven, ten koste
van de gemeente! 4 Heine echte diefstal die eene zware
Straf eischt!

Ik luisterde aandachtig terwijl ik een kort antwoord
bereidde. En wanneer de babbelaar eindelijk zwoeg, vroeg
ik aan den Kommandant of ik ook een woordje zeggen mocht.

Hij knikte toestemmend.

— "Heer Kommandant, zei ik, indien gij twijfelt aan de

echtheid mijner opgaven, verzocht ik te vriendelijk op staanden voet, met mij des rondes te doen van het huis en mij streng te straffen zoo ik u niet alles, stuk voor stuk, kan tonen wat in den inventaris aangetekend staat.

Wat de kolen betreft, die zips niet alle in dit huis verband, maar ik heb met eigen ogen gezien hoe de ordonnansen der officieren, ook uwe ordonnansen, Mijnheeren, ze kaminen halen om naar hunne en uwe kamers te dragen. Daarbij kan ik u klaar bewijzen dat er minstens twee duizend kilos kolen in huis waren met het kroytschrift te gaan, ^{haler} der leveraars die ze hier brachten kort vóór mijn vertrek. Wat den burgmeester aangaat, ik is ik niet, maar wel gij, heer Stuurman, die hem gezuid hebt in mijn bijzijn, dat hij mij kolen moest verschaffen."

De kommandant knikte en de Stuurman zweeg.

Intuschen keek ik rond de zaal en hield een oogenblik mijne oogen gevestigd op het stelsel stons en gordijnen.

— Die maar god, zei "de blaauwe best", ik is mij die huis alles hebben laten brengen, ook die gordijnen.

— Neen, zei ik, zij behooren mij toe.

— Wat! tierde hij opvolgend, wat! Wij hebben ---

Intuschen keek ik den kommandant in de oogen, omdat deze vroeger over dit gordijnstelsel gesproken had en geheel wel wist dat ik er de eigenaar van was.

— De pastoor, heeft gelijk, zei hij, ik zijn de zijne.

De best stond daar en zweeg.

Verder werd de juistheid van mijnen inventaris niet meer betwist noch besproken.

Mij was ik iets anders

Ik moest geenen inventaris maken van mijne meubels, zei "de blaauwe best". De duitschers waren beroufde lieden en hunne eerlijkheid mocht door niemand in twijfel getrokken worden. De pastoor van Steens had, door het indienen van zijnen inventaris, getoond dat hij ze mistrouwde en hen aangag als barbaren die alles stelen of vernietigen wat zij onder hunne handen krijgen.

Daarop volgde eene tirade tegen de Belgen die de wereld deden zwergalmen van hunne ongegronde en aartwalsche klachten over de duitsche barbaarsheid.

84
Toen hij zwaar vroeg ik nogmaals aan den kommandant of ik mocht spreken op mijne beurt.

Hij knikte wederom.

— Heer kommandant, zei ik, mij dunkt! als er aan iemand moet rekening gevraagd worden over het opmaken van mijnen inventaris, dat het aan mij niet is, maar wel aan het schepencollege en namelijk aan den heer Ameloot, die het voorstel deed hem te doen vragen. Ik heb enkel gedaan wat gij de gemeente-overheid van mij eischte.

— Maar gij hebt hunne inzichten verdraaid, zei "de blaauwe beest"; dat blijkt uit de bemerkingen die gij erop geschreven hebt.

— Wat wilden zij dan weten?

— Zij wilden weten welke meubels hier door de gemeente geschoft en betaald waren!

— Dan hadden zij slechts hunne rekeningen te bezien. 't Was veel korter. Zij waren immers aan de hand.

Nieuw Stijlwijzen!

— De pastoor, ging eindelijk "de blaauwe beest" voort, beweert dat de gemeente verplicht is hem eene woonst of minstens eene vergoeding voor woonst te betalen. 't Is eene schande in zulke ongelukkige tijden daarover te spreken, als 't al armoede en ellende is wat men front ziet, als iedereen van alles te kort heeft.

Intusschen zag ik rondom mij om de armoede en de ellende te bevestiggen --- in dit verblijf der Duitschers zoo overvloedig en rijk door de gemeente bemeeubeld --- in dit verblijf, dat mijn huis was, en waar ik, zonder ongemak voor de Duitschers kon blijven wonen ---

Maar de kommandant onderbrak "de blaauwe beest" en ook mijne overwegingen.

— Kent de wet, zei hij, aan de Belgische pastoors het recht toe eene woonst te hebben ten laste van de gemeente?

— Ik heb zulks gevraagd, antwoordde "de blaauwe beest", aan den secretaris van Steene, en hij heeft gezeid dat de gemeente inderdaad een huis moet bezorgen aan de pastoors in vredes-tijd; maar in oorlogstijd is 't iets anders.

— Heer kommandant, zei ik daarop, nooit heb ik gehoord dat er deswegens een andere wet bestaat in oorlogstijd dan in vredes-tijd. Ik ben ten anderen overtuigd dat de heer Ameloot, secretaris van Steene het ook nooit gehoord heeft en het niet

85
geloof. Immers hij eischt ook van de gemeente, in oorlogstijd
gelyk in vredetijd, zijn volle jaarwedde en al de gewone ver-
goedingen. Integendeel! hij schijnt van zijn eigen persoon meer
te begeeren in oorlogstijd dan in vredetijd daar hij eene ver-
meerdering zijner wedde komt te vragen."

Dordache stelde!

H zag dat "de blaauwe best" kropte van wrede en tevens
beremkte ik dat een gedurige glimlach kroefde op het wezen
van den kommandant. H gene gaf mij eene onzeglijke voldoe-
ning en 't ander nam alle vrees weg. Voor erge gevolgen.

Na de Hilde brak het onweder los. "De blaauwe best", zon-
der mij ooit te bezien, begon eenen indval, in regel, tegen mij.
H Was een geldzuchtig mensch, zei hij, en onder de menig-
vuldige verachtenswaardige Belgische geestelijken ien der ver-
achtenswaardigsten! Wat verschil, zei hij, bij de heeren Ameloot,
de weldoeners van Steene, altijd bereid om ieder mensch bij te
staan, die tot hun laatste penning aan de noodlijdenden
zouden schenken!

H Was een vischer in troebel water, die kort vóór den oorlog,
de gemeente overtroemd had met schriftjes vol kleingestige
bekribbelingen met het doel tweedracht te zaaien en het volk
op te ruien tegen eerlijke lieden!

H Was een man, dien men in Duitschland geen twee dagen
zou geduld hebben op eene gemeente, vol heerschzucht en hoogmoed!
En hij eindigde met te zeggen: "Zubk een man duint ook
uit Steene verwijderd te zijn, zoo de heer kommandant het
niet geradiger vindt hem voor het militair gerecht te laten re-
kening geven over zijne daden en geschriften! Dan zouden wij,
op Steene, eenen fruston aanstellen die gevoezamer is en de
mensen in rust laat."

H Was wel de moeite waard dezen Cicero te hooren die
een nieuw Catelina aanviel! Ook luisterde ik aandachtig,
en geweld mij zoo diep getroffen dat ik schier mynen lachlust
niet bedwingen kon!

Intusschen was mijn antwoord bereid.

H Rose gezegd hebben:

"Heer kommandant ik weet niet waartoe de vergelyking
dient tuschen de heeren Ameloot en mij. Zij hebben voorzeker
gedaan wat zij moenden te moeten doen en ik ook. H heb

geloofd best te doen, binne den oorlog, met zijne zaken te dedigen, en ik heb het gedaan. Zij hebben geloofd dat het schoner en beter was voor hen kunne zaken te vullen, en zij hebben het ook gedaan. En wat de geschriftjes betreft waaraanover ik hier hoor gewag maken: Waren er geen laskaars die eerlijke liederen naamloos beschuldigen, en zou geen getuikend antwoord moetes verachijnt.

Maar ik vond de gelegenheid niet om dit te zeggen. Immers wanneer ik vroeg of ik spreken mocht, zei de kommandant: "Nee. Vandaag niet; 't is te laat. Maar morgen zal ik bij U komen om zelf te bestatigen hoe zij gehuisvest zijn. Tot morgen! Dan moogt zij spreken zoveel ge wilt. In afwachting nochtan ^{zult gij} naar het gemeentebestuur schrijven dat gij afziet van allen eis op vergoeding voor woonst. Dat wil ik volbrecht!"

"De blauwe best" reichte mij een stuk papier over zeggende: "Schrijf maar."

Ik schreef zonder eene bemerking te maken, en ik schreef het geme. Ik dacht immers: "dat afgedwongen stuk zal dienen tot bewijs van den moeisrecht onzer vrienden in zaken die hun volbrecht niet aangaan, en -- al het iemand kwaad kan doen 't zal zijn aan degenen die mij hier wilden in moten brengen!"

Werd dit stuk aan den gemeenteraad overgemaakt?

Dat weet ik niet.

In alle geval hebben 't de burgmeester en de gemeenteraad-leden, aan wie ik het vraagde, nooit gezien.

Mogelijks is het blijven haperen in de handen van een persoon die g' begreep -- voor wien het kon onaangenaam worden.

Den tusschenverhaal moet hier klam maken waarop "de blauwe best" duidde toen hij mij beschuldigde van geldzucht en volksofpruisching.

Mijn geldzucht bestond daarin dat ik ^{het recht} aan de kloosterschool, tegen den wil van eenige mannen, in zake van aanneming, had verdedigt en den verschuldigten achterstel had doen betalen.

En hoe had ik het volk ofgeruischt?

Verschillende naamloze briefjes werden, kortz voor den oorlog, op steen rondgestrooid, en in een ervan wint P. Lefever openlijk beschuldigt van echtbreuk in wel bepaalde omstandigheden.

Die beschuldiging was ~~zo~~ ^{aangetuide} valsch als uit kan valsch zijn daar Lefever op bepaalde dag en uur in het huis was van S. W. pastoor van den Conterdam.

47
Ook liet Lefever niet na openlijk, in geteekend schrift, te antwoorden.
Zijn antwoorden lichte, in geheel de tucht, de bevestiging uit der zaak;
de bespreking bracht de ontdekking te weeg van den drukker van het
naamloos geschrift; de drukker voor het gerecht gebracht sprak. — en
verklaarde dat de schrijver wate: Em. Ameloot, schepen van Steene.

Het proces bleef hangend bint den oorlog, maar nu is t' uitgewezen:
Em. Ameloot is veroordeeld door de rechtbank van Brugge.

De heeren Ameloot vermoeden en beweren dat ik Lefever geholpen
heb in t' schrijven van zijne antwoorden; en van daar eene verbitte-
ring zonder weerga.

In d'z' gevallen hadden zij aan "de blaauwe beest" verteld op hunne
mannen.

Laat ons nu terugkeren tot onzen kommandant en zijn blaauwen
gezel.

't Anderdaags verwachtte ik hem. Maar niemand te zien. 't Was
minstens veertien dagen nadien dat hij, op echen morgen, kort
na mijne morgenmaat, opdreef met "de blaauwe beest."

Zij kwamen binnen in het kamertje dat mij diende als spreek-
plaats, ontvangtzal, studieplaats en keuken, een plaatske van
vier meters lang op drie breed. Ik zat in eenen hoek, nevens de
kachel, bezig met een boek te lezen. Mijne dienstmeid was aan
t' schoenen keischen, gezeten op een bankje, langs den anderen kant.
Verders: een paar stoelen, eene tafel, en onder de tafel en langs den
wand potten, pannen, keukengerief en een paar zakken, de eene
met groensels en de to andere met hout gevuld, die men daareven
kwam binnen te brengen.

Zij hadt moeten zien welk lang gezicht de duitschen trokken
toen zij b'estatigden hoe armteinig ik gehuisd was. "De blaauwe beest"
vooral stond als van de hand Gods geslagen! Hij had mij immers
verweten — dat heb ik vergeten hierboven te vermelden — te veel te hand
te zijn in zaak van eorning en meubels, en beter gehuisd te zijn
dan gelijk wie op Steene! "Wie had hem zulke toek wijs gemaakt?"

Ik begon met mij geheel beleefd te verontschuldigen die heeren
in dergelyke plaats te moeten ontvangen waar zij schaars eene
plaats konden vinden om te zitten. —

Maar de kommandant liet mij niet uitspreken. 't Was hem
voldoende, zei hij, een plaatske te vinden om te staan; hij kwam
enkel om mij te groeten en te vernemen hoe ik het, in mijn nieuwe
woonst stelde. "Goed, weyde hij erbij, hebt zij vroeger nog andere

plaatsen.

- Ja, zei ik, en indien gij 't begeert zal ik ze seffens toonen.

- 't Lou aangenaam zijn.

H leidde ze naar het ander benedenkamerke dat mij ook in gebruik gegeven was.

't Was insgelijks vier meters lang op drie breed. Daarin stond het bed van mijne meid, eene kleerkast, een buffetje, kolen, hout, allerhande voorraad, zoo propens vol dat het moeilijk was om binnen te geraken.

Lij stonden hier nog meer verbaasd.

- En bezicht gij over geen andere kamers? vroeg de kommandant.

- Ik heb nog mijne slaapkamer.

- En niet anders?

- Neen

- Uwe slaapkamer beger ik ook te zien.

H geleide er hem naartoe. De kommandant ging alleen binnen met mij, terwijl "de blauwe beest" aan de deur bleef staan.

- Dit is eene goede kamer, zei de kommandant.

- 't Is de beste, Heer kommandant.

- Waarom houdt gij hier uw verblijf niet binst den dag?

- Omdat het koud is, Heer kommandant, en omdat er geen vuur kan gemaakt worden. Daarbij zie eens, als ge wilt, wat de soldaten doen met den muur, die deze kamer scheidt van ~~de~~ de klas waar zij verblijven. Zie eens die gaten...

- Ja!

En 't weggaan scheen hij mij te willen vertroosten - troost die ik geheel wel derven kon - en zei:

- Heer pastoor, binst den oorlog zijn veel lieden slecht gehuisd. Zie, ik ken eenen plaatskommandant die moet slapen in de zelfde plaats waar zijn paard staat. Dat is nog erger dan met u, niet waar?

- Heer kommandant, begeert gij dat ik een voor een al des meubels aanduide die ik van de gemeente in gebruik ontving?

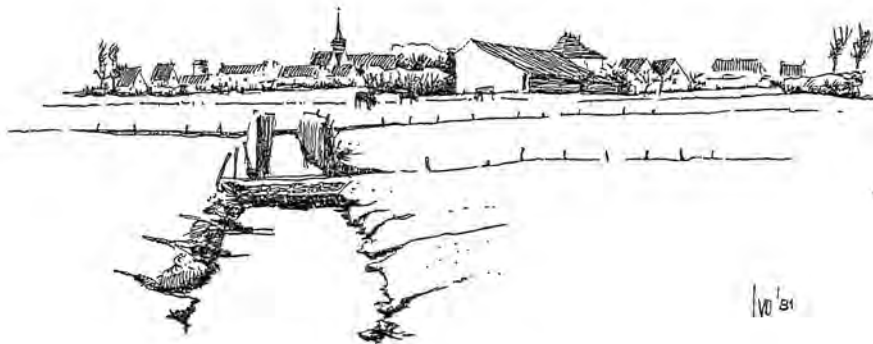
- 't Is niet noodig, zei "de blauwe beest" nog voor de deur staande.

- Ik heb niet veel tijd! zei nu de kommandant. Dag, heer pastoor!

En zij trokken ervan onder... en tchenen weinig voldaan over hun bezoek.

Ze gief het: van mijnen inventaris en van al 't overige was er geene spraak meer.

ESTAMINET

IEDERE AVOND VAN 18 tot 20 u. APERO met GRATIS TAPPAS

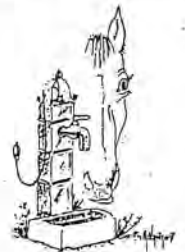
Tel.: 059-27.34.30
Mob. : 0477-62 23 23

Restaurant - Bar
Steensedijk 60 - Oostende Steene

Fax.: 059-27.34.31

Restaurant - Taverne - Grill **'t Pomptje**

De specialist van Cote à l'os
"Ribbetjes en Brochetten - Scampis
gegrild op lavastenen.

Iedere dag open vanaf 18 uur tot 23 uur
Zaterdag, zondag en feestdagen doorlopend open van 11.30 uur tot 23 uur.
Sluitingsdag: woensdag.

Oudstrijdersplein 2
8400 STENE-DORP
Oostende

Vanaf 17.00 u. Tel. 059/51 19 46
Fax 059/31 36 71
Privé 059/31 33 50

Stene

Hurde

ook sleepeg genoemd.

Hordesleep=sleip, sleur, klothoot

Plankensleep=sleipberd

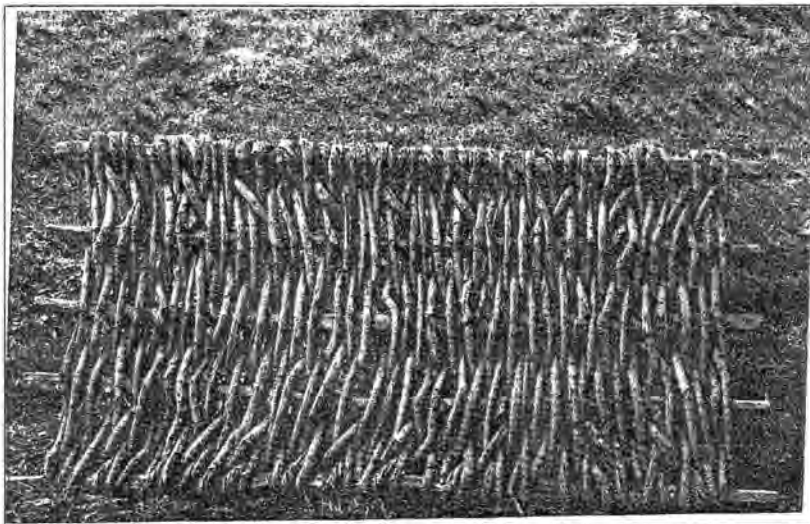
Beschrijving:

Rechthoekig eiken sleepmat met meestal vijf stokken (ϕ 5 cm) die door een vlechtwerk van "wissen" met elkaar verbonden zijn.

breedte: +/- 1,5 m

hoogte: 85 cm

dikte van de wissen: 1,5 a 2cm - tussen de wissen +/- 5 cm

Gebruik en werking:

De hurde werd gebruikt voor het fijn verkrumelen en effenen van de geploegde of geëbde grond.

Alsook om vooral fijn zaad(rapen,vlas) en zaad dat niet te diep mag worden

ingezaaid (bieten) met een fijne aardlaag te bedekken. Meestal stond de boer op de hurde -die hij van links naar rechts deed bewegen- om ze beter op de grond te drukken.

Ze werd ook gebruikt vooraleer de aardappelen uitkwamen of bij de eerstopkomende scheuten, om het onkruid te verwijderen op het aardappelveld.

De hurde werd meestal gevlochten in een put waarboven een plank lag met evenveel gaten als er stokken waren. De stokken werden doorheen de gaten in de put geplaatst zodanig dat de bovenhelft boven de plank uitstak.

Er zijn een viertal types: de rijsleep, de hordesleep, de plankensleep en de ringensleep.

Bron: Landelijk en ambachtelijk leven en oud landbouwgereedschap

Te bezichtigen in het Gasthof Vossenhol (Stene dorp)

H & R Devos

Restaurant - Herberg - Tea-Room - Feestzaal

de Vlasschaard

Bij M. Therèse
dagschotel * steaks * paling * snacks
ruime keuze aan de kaart * 80 soorten speciale bieren
zonneterras * banketzaal 60 personen
rouwmaaltijden en vergaderingen (ook op maandag en dinsdag)

Nieuw "Maandmenu"
lekker - fijn - democratisch

Gesloten maandag en dinsdag

OUDSTRIJDERSPLEIN 5 STENE-DORP TEL. 059/80 38 01

INVOERDER VAN DE FIJNSTE KAAPSE WIJNEN

vosco
Kaapse Wijnen

GROOT en KLEINHANDEL

iedere zaterdag gratis proeven

Karperstraat 2
Industriezone
8400 Oostende

Tel: 059/70.50.44
Fax: 059/70.35.15

Replika bovenop Japans hotel

■ Vorige week wapperde de Japanse vlag voor het kerkje van Stenedorp. Een delegatie met Japanse bouwondernemers, architecten en ingenieurs kwam immers het Sint-Annakerkje bekijken met de bedoeling het na te bouwen bovenop de 20ste verdieping van het Monterey Hotel in Osaka, de tweede grootste stad van Japan.

Met zekerheid is geweten dat het Steense kerkje dateert uit 1625, zoals te zien bovenaan de linkerzijbeuk van de kerk. In de loop der jaren diende het enkele herstellingen te ondergaan, waardoor een mengeling van gotische en herboren stijl ontstond.

Trouwers

Het Steense Sint-Annakerkje bezit de reputatie van een gezellige en pittoreske bidplaats te zijn, goed voor 150 zitplaatsen. Het heeft vooral een grote aantrekkingskracht op jonge koppels die in het huwelijk willen treden. Van heinde en ver komen trouwers naar Stene om er het jawoord uit te spreken. Vorig jaar nog waren er 32 huwelijken en volgens koster-organist Eddy Picavet gaat het ook dit jaar weer naar dat cijfer toe.

Enige maanden terug was een Japans architect op vakantie in Brugge. Bij toeval kwam hij tijdens zijn rondreizen ook in Stene terecht. Toen hij

Vorige week donderdag was een delegatie met Japanse architecten, ingenieurs en bouwondernemers te gast in Stene om het plaatselijke Sint-Annakerkje te bezoeken. Het Steense kerkje wordt immers tegen 2006 nagebouwd bovenop de 20ste verdieping van het Monterey Stories Hotel in het Japanse Osaka. De delegatie vinden we hier in het gezelschap van Marcel Despodt en voorzitter Antoon Dekocinck, beiden lid van de Steense kerkfabriek, en van koster-organist Eddy Picavet. (Foto Johan)

het Sint-Annakerkje zag, voel- ken door de gezellige bouw- bidplaats bovenop de 20ste
de hij zich meteen aangetrok- stijl, het ideale kerkje om als verdieping te plaatsen van het

Monterey Stories Hotel in Osaka, vond de architect.

Opmetingen en foto's

„We kregen vanuit Japan de vraag of we de plannen van het Steense kerkje wilden doorsturen”, vertelt Marcel Despodt, lid van de kerkfabriek. „Via onze architect en na afspraak met zowel het bisdom als de dienst Monumenten en Landschapszorg, werden die plannen dan opgestuurd. We wisten toen nog niet wat die Japanners ermeer wilden aanvragen. Enkele weken geleden kregen we het bericht dat een delegatie van architect, ingenieurs en bouwondernemers, samen met de eigenaar van de Monterey-hotelketen, naar Steene zou afzakken om het kerkje te komen bekijken. Vorige donderdag was het dan zover. Ze hadden een knuffel van een boek bij zich waarin de volledige studie van de plannen opgetekend stond. Gedurende meer dan een uur hebben ze ter plaatse opmetingen verricht en detailfoto's genomen van zowel de buitenzijde als het interieur. Binnen beoogden ze heel wat interesse voor het Maltezerkruis en de monstrans, maar hun bewondering ging vooral uit naar de twee brandglazen boven het altaar. Deze stellen de Heilige Anna, moeder van Jezus, en de Heilige Apollonia, de tweede patrones van de parochie, voor.”

Voor ceremonies

Ook het interieur dient zoveel als mogelijk authentiek te zijn. Daartoe houden de Japanners nauw contact met antiëkaal Tryptyck in Antwerpen die hen helpt aan de kerkmeubelen zoals het altaar, bidbanken, biechtstoelen. Zaakvoester Fabienne Lemmens vergezelde hiervoor de Japanse delegatie.

„Het is duidelijk dat de Japanners niet aan hun proefstuk toe zijn bij het overbrengen van een stukje Europa naar Japan”, aldus Marcel Despodt. „Ze weten duidelijk de uitstraling van onze cultuur via gebouwen en kunstwerken te appreciëren. Zij hebben op dat vlak een heel andere traditie en weten onze cultuur te waarderen. Bovendien bezitten ze het geld om het over te brengen. Het is de bedoeling het Steense Sint-Annakerkje identiek, op schaal tweederden, na te bouwen bovenop het drie jaar jonge Monterey Hotel in Osaka. Tegen 2006 moet het er staan. Het zal er dienst doen voor ceremonies, vooral huwelijken en doopvieringen. Ze waren dan ook aangenaam verrast toen we lieten verstaan dat het kerkje ook bij ons een enorme aantrekkingskracht uitoefent op jonge trouwers.”

Na de opmetingen trok de groep naar de typisch Steense herberg De Vlasschaard om er het middagmaal te nuttigen. De Japanners kozen er allemaal voor om een echt breughelmaal te proeven met verschillende soorten vlees zoals paté, pensen, spek en ook een assortiment kazen. Daarbij dronken ze allen een Vlaams bier van hoge gisting, vooral Duvel en Karmeliet.

„Na het eten zijn de Japanners vertrokken. We hebben hen nog een farde met zes pentekeningen van het Sint-Annakerkje meegegeven. Ze waren gecharmeerd door de Vlaamse hartelijkheid en heel enthousiast over de ontvangst. Ze waren blij dat we zo openstonden voor hun plannen. Misschien worden we bij de inwijding van het kerkje in Osaka wel naar Japan uitgenodigd om het resultaat te bekijken”, droomt een gekscherende koster-organisator Eddy Picavet.

(Johan)

HARTELIJK PROFICIAT

Op 1 mei 2003 vierde erepastoor Jozef Gesquière zijn 65 jarig jubileum als priester. E.H. Jozef Gesquière, nu 90 jaar, was gedurende 24 jaar pastoor van de Sint-Anna parochie te Stene en was ook de 24ste en daarmee de laatste pastoor die zijn intrek nam in de oude pastorie. Naar aanleiding van deze viering verscheen in het parochieblad Kerk en Leven een artikel door de heer Wilfried Dejonghe die de pastoor gekend had als surveillant-leraar in het Klein Seminarie te Roeselare. Samen stichtten zij er toen " 't Mierennest", een afdeling van de K.S.A. (Katholieke studentenactie).

Wij geven de lezer(es) graag enkele lijnen uit dit artikel.

"Wel Jozef, ik was er bij toen u in Stene aankwam. Ik dacht dat heel Izegem meegekomen was. De Stenenaars werden er stil van en wisten toen nog niet welk een heerlijk fenomeen (ik heb geen beter woord) er was neergedaald. Wij (mijn vrouw had ik er veel over verteld) wel.

.....
U speelde op uw piano de mooiste Vlaamse liedjes midden op het marktje en op Stene-kermis. U kende al uw parochianen omdat u ze veel bezocht, thuis en vooral in de ziekenhuizen. U was de stichter en animator van veel parochiale "dingen" die de mensen dichter bij elkaar brachten.

U prijkt met uw typische kop en nog meer typische glimlach in de galerie van 't Vossenhol. U bent gekend door uw historisch antwoord aan Mgr Desmet toen hij u vroeg; "Kunt u dat nog aan daar in Stene?" U zei: "Mgr hoe oud is de president van Amerika? Ouder dan mezelf en die regeert heel Amerika!"

.....
'k Zie u nu op de foto in Kerk en Leven. Die kop, die glimlach, dat steunend-geflankeerd zijn. Dat alles op 90 jaar! ....

Chef van ons "Mierennest", leef gezond verder.

Zelf vouw ik er mijn handen voor en zeg: "Doe het Heer."

De heemkring 'T Schorre Stene wil zich hier van harte bij aansluiten.

E.H. Jozef Gesquière glunderend ondersteund door de echtgenote van dokter P. Van Calenbergh en een zuster van de Clarissen.

De geschiedenis van boter en kaas in Blankenberge

BLANKENBERGE – Een halve eeuw heeft Marcel De Jonghe verzameld om zijn levenswerk gestalte te geven. Resultaat is het Zuivelmuseum, een uniek museum vol gereedschappen, historische machines, foto's en documenten die getuigen van vier eeuwen noeste arbeid in de melkwinning.

Een mooie collectie oude boterkarnen, kaaspersen, zeven, afromers en melkflessen voert de bezoekers mee naar de tijd van de rondtrekkende melkboer en de drukbezochte botermarkten.

Het museum biedt een educatief luik met uitleg over de verbazende voedingsbestanddelen, de winning en verwerking van melk en de derivaten die eruit verkregen worden. Het bezoek kan je afronden in de melkbistro.

Zuivelmuseum, Brugsesteenweg in Blankenberge, 050/41.18.75.

BEZOCHT

Over melk, boter en kaas

Verblijft u deze zomer een tijdje aan de kust? Dan kunt u op een minder zonnige dag misschien eens een kijkje nemen in het Zuivelmuseum in Blankenberge. Liefhebbers van een snuifje nostalgie kunnen er kennismaken met de merkwaardige collectie historische voorwerpen uit de zuivelsector van Marcel Dejonghe.

Hoe kreeg u deze verzameling bij elkaar?

M. DEJONGHE: "Ik ben opgegroeid in de zuivelsector en heb er altijd in gewerkt. Van jongs af had ik interesse voor de manier waarop de mensen er vroeger bezig waren. Voorwerpen verzamelen die daarmee te maken hebben, werd een passie. Ik stopte er al mijn zakgeld in. In de loop van 45 jaar leer je veel mensen kennen en op de duur krijg je tips van overal. Ik werk veel samen met het kaasmuseum in Alkmaar en ook in Engeland heb ik goede contacten. Op een bepaald moment vraag je je af: wat zal ik met die hele collectie doen? Ik ben dan ook fier dat we twee jaar geleden dit museum konden openen."

Elk voorwerp heeft wellicht zijn verhaal?

M. DEJONGHE: "Ik vertel graag anekdoten bij alles wat hier te zien is. Kent u het verhaal van de boterblokken? Onlangs nog heb ik een interessante op de kop getikt. Een boterblok is een offerblok waarin de rijken geld stopten als ze boter aten op dagen waarop het normaal gezien niet mocht van de kerk. Je vond ze vooral in Frankrijk. Met het botergeld dat de kerk zo verzamelde, werden tal van kapellen gebouwd. En de 'botertoren' bij de kathedraal van Rouan. Er zijn boterblokken met een platte gleuf, maar ook met

Daarin kon je alleen papiergeld stoppen wat meteen de opbrengst verhoogde."

Wat krijgen de bezoekers te zien?

M. DEJONGHE: "De verzameling is educatief opgesteld rond melken karnen en boter maken, het bereiden van kaas en ten slotte de distributie met het marktgebeuren en de levering aan huis met hondenkarren. We hebben hier bijvoorbeeld een merkwaardige melkmachine uit 1875, een unieke collectie boterkarnen, boterkneders, kaaspersen, melkflessen en allerlei specifieke gebruiksvoorwerpen van de middeleeuwen tot 1935. De gids vertelt het verhaal van alles wat er in het museum te zien is. Daar hebben bezoekers meer aan dan aan een vrij bezoek. Tijdens de grote vakantie zijn er altijd gidsen aanwezig."

Chris Van Hauwaert

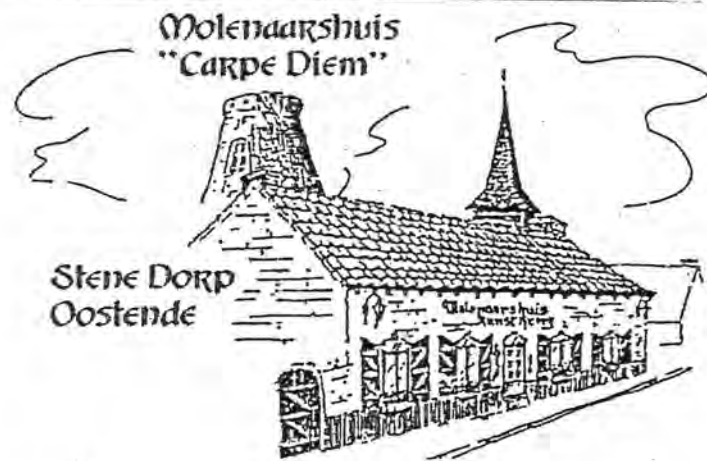
Zuivelmuseum, Brugsesteenweg 68 te 8370 Blankenberge, tel. 050 41 18 75, www.zuivelmuseum.be.

In juli en augustus dagelijks open van 10 tot 17 uur. Toegang 2,5 euro, gratis tot 6 jaar, 2 euro voor 6- tot 18-jarigen en 60-plussers.

Iedere bezoeker krijgt een gratis

Praktisch

De 'Museumavonden' vinden telkens op donderdagavond plaats vanaf morgen tot en met 18 december. Tijdens de maanden juli en augustus openen vooral de musea in West-Vlaanderen en aan de kust de deuren van 18 tot 22 uur. Elk museum heeft voor de gelegenheid een boeiend aanbod met heel wat leuke extra's: rondleidingen, vertellingen, muziek of theater. Zo wordt elke 'Museumavond' een leuke uitstap voor het hele gezin. Volwassenen betalen 2 euro toegang, jongeren tot 26 jaar 1 euro en kinderen tot twaalf jaar gratis op vertoon van een lidkaart van de Gezinsbond. De Lijn biedt een dagpas aan tegen de prijs van 1,50 euro. Meer info bij de Vlaamse Museumvereniging: 03/216.03.60.

Molenaarshuis Carpe Diem

Uitgebreide kaart * Mogelijkheid tot organiseren van feestjes
Traiteurdienst aan matige prijzen

PRACHTIG ZONNETERRAS MET ZICHT OP 17E EEUWSE MOLEN !

Wij zijn elke dag open van 11u30 tot sluitingsuur.
*† Keukentje is open van 12u tot 14u30 en van 18u tot 23u
Zondagavond tot 22u. Gesloten op maandag en dinsdag.
*s Namiddags Tea-Room met verse pannenkoeken en heerlijke desserts

STENEDORPSTRAAT 4 STENE-DORP TEL. 059/80 57 84

Restaurant - Bistro "Oud Steene"

Zilverlaan 5
8400 Oostende
Tel: 059 43 09 75
Fax: 059 43 06 28
BTW NR: 529 981 076

* Wij verzorgen al uw zakendiners,
familiefeestjes, uitvaartdiensten enz....
donderdag gesloten,
tijdens schoolvakanties donderdag en vrijdagmiddag

Kent u de heemkundige kring " 't Schorre Steene " ?

Wij stellen ons graag even voor :

De heemkundige kring " 't Schorre Steene" :

werd gesticht op 28 februari 1978. Wij bestaan dus **25j** !

heeft tot doel de geschiedenis van onze vroegere gemeente Stene levendig te houden via tekst en beeld.

is gehuisvest in de molen van Stene-dorp : meer dan een bezoek waard ! .

richt regelmatig tentoonstellingen in over het verleden van het dorp.

geeft aan plaatselijke kunstenaars de kans hun werken tentoon te stellen in de molen gedurende de maanden juli, augustus en september.

denkt ook aan de kinderen : wij houden een jaarlijkse kinderrommelmarkt met "molenworp".

geeft voordrachten, organiseert een "Zevende dag", een barbecue, een "zieltjesavond".

geeft drie maal per jaar een tijdschrift uit voor de leden met daarin heel wat nuttige informatie.

wil aandacht hebben voor Stene-dorp, maar evengoed voor de Konterdam, de Meiboom, Stene-Statie, de Hoge Barriere en de Nieuwe Koerswijk.

Een vereniging is maar sterk door haar leden. Daarom doen we een oproep aan alle sympathisanten en geïnteresseerden : Steun ons en sluit u aan bij onze heemkring. U kan lid worden door het storten van **7 Euro** op het rekeningnummer 001-0688371-38 of door het rechtstreeks betalen van dit bedrag aan één van onze bestuursleden.
Iedereen is welkom.

